

С А Д Р Ж А Ј

1. УВОД

Цироза је хронична болест јетре коју обележава оштећење јетреног ткива, стварање фиброзних ожиљака и прогресивно пропадање јетрене функције, накупљање течности у абдомену (асцитес), крварења (коагулопатија), повишен притисак у порталним крвним жилама (портална хипертензија) и поремећај одређених функција мозга (хепатичка енцефалопатија).

Цироза је терминални и иреверзибилни стадијум хроничне болести јетре, а окарактерисана је дифузном деструкцијом и истовременом регенерацијом јетрених ћелија, што доводи до појачаног стварања везивног ткива и великог поремећаја структуре јетре. Код цирозе јетре, у патохистолошком налазу су доминантне фиброзне промене уз стварање обновљених нодуса, узроковане многобројним некротичним хепатоцитима, слома потпорне ретикуларне мреже и јетрене вакуларизације. Фиброза доводи до стварања везивних септума који се шире кроз јетрени паренхим при чему се повезује централна вена са порталним пољима. Уједно су видљиве и бројне васкуларне анастомозе.

Без обзира на узрок, патохистолошки налаз у јетреном паренхиму може бити идентичан или са минималним разликама, па је класификација цирозе према патохистолошком налазу због тога доста отежана.

2. ДОСАДАШЊА ИСТРАЖИВАЊА

Јетра, највећа жлезда у нашем организму једини је унутрашњи орган који се може регенерисати. Болести јетре су на десетом месту као узрочници смрти, па заслужује далеко већу пажњу него што јој се тренутно посвећује. Бројне су и важне функције које свакодневно обавља да нас одржи у животу и здрављу: има кључну улогу у преради хране коју једемо, у процесу детоксикације, штити нас од штетног утицаја бројних токсина којима смо изложени.

Све материје које унесемо у организам долазе у јетру, где се разврставају на токсине и остале молекуле. Снажним системом детоксикације јетра претвара лекове и токсине у молекуле који се могу елиминисати из организма урином или столицом. Обавља синтезу већине протеина који циркулишу у крви, па има кључну улогу у регулацији нивоа шећера у крви. Телесне потребе за глукозом бележе се у јетри, те се глукоза осигурава организму варењем хране или разградњом гликогена – депонованог шећера у јетри и мишићима. Код продуженог гладовања, када није могуће осигурати глукозу пробавом, а резерве у јетри се троше, покреће се процес којим из аминокиселина или других молекула настаје глукоза. Метаболизам масти такође умногоме зависи од јетре. У њој настаје холетерол, али и пристиже холестерол из крви. Елиминација холестерола из јетре обавља се преко жучи.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com